

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

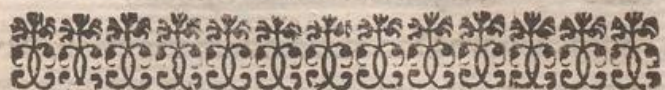
Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 1. De fervore in cultu divino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

CONSIDERATIONES
CHRISTIANÆ.

pro singulis Anni diebus.

S E P T E M B E R.

DIES I.

De Fervore in Cultu Divino.

I.

Majestas Domini, cui servi-
mus, tanta est, ut ma-
gnum sibi serviendi fervo-
rem, jure à nobis exigat.
Estote ferventes, inquit
Apostolus; nam Domi-

nus est, cui servitis. Quantiscun-
que conatibus contendatis, inquit sapiens, Deo
servire, eumque glorificare, minùs ta-
men semper præstabitis, quàm ipse merea-
tur. Si magnitudo fervoris, quo Deo
servire tenemur, metienda est juxta ma-
jestatem Domini, cui servimus, quanto

*Glorifican-
tes Domi-
num, quan-
tiscun-
que
potueritis.
superuale-
bit enim ad-
huc.*

Eccli. 43.

32.

O 5

cum

September, cum fervore Deo serviendum? is enim magnus est in seipso, magnus nobiscum comparatus, magnus in sua natura, magnus in sua potentia, magnus in suis operibus, magnus in omnibus; atque excepto ipso, magnum nihil est.

Philip. 82.
v. 19.

Tu solus altissimus. Quidquid magnum dicitur, non est magnum in se, sed nobis comparatum: *magna videntur*, inquit Seneca, *non quia magna sunt, sed quia nos parvisumus.* At, si cum Deo componantur, minora videntur, quàm nihilum. Itaque par est, ut Deo cum fervore serviamus, non quidem illo, qui ejusdem Majestati, & meritis ex æquo respondeat; hoc enim fieri non potest, sed, qui viribus nostris conveniat. Verùm, cheu! quid nos possumus? si omnes vires nostras exhaurierimus, Domine, verè & cum nostra confusione dicere possumus, *nos servos inutiles esse.* Et quid de nobis fiet, si id non facimus?

Luc. 17. 10.

II. Magnitudo humana habet aliquid, quod plerorumque hominum oculos perstringit, & fascinat. Magnatibus avidè sese addicunt; honori sibi ducunt, quòd eis subsint, ardentè ipsis serviunt, nil tantopere metuunt, quàm ipsis displicere, nil adeò optant, quàm ipsis placere, eorum propensiones prævertere student; omnia

omnia eorum jussa promptè, & ad amissim September.

exequuntur, omnia eorum judicia communi consensu approbant, & admirantur, atque ipsos etiam defectus prædicant, omnia sua bona, quietem, sanitatem, voluptates, honores, conscientiam, salutem ipsis consecrant. Et quid denique sunt hi Magnates in seipsis spectati? sæpè non nisi injustitia, nisi impietate magni sunt, ac pro in omnium hominum postremi judicandi.

Quid verò sunt cum Deo comparati? Vermes terræ, nihilum, paulò meliùs, quàm alij ornatum. Istitis tamen omnia faciunt, huic nihilo omnia consecrant, istis cum stupendo fervore famulantur, & pro Deo nihil agunt, nec minimum commodum, nec minimam voluptatem consecrare ei volunt, & cum extrema negligentia serviunt. Nemo, mi Deus, præter te magnus est; nemo præter te dignus, cui ardentè serviatur; & tamen præter te nemo ferè est, cui obsequia præstare negligamus. In quantum hoc tibi cedit probrum, quantumque nobis erubescendi causam præbet!

III. Magnitudo obligationum, quas grandis iste Princeps nobis injungit, ut sibi serviamus, & magnitudo promissionum, quas ei fecimus, nos etiam obstringunt ad majori fervore eidem servendum.

September. dum. Omnibus hisce obligationibus satisfacere sine fervore non possumus. *Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum.* Dicit *Matth. 5.* Dominus. *Perfecti estote, sicut Pater vester Cælestis,* inquit Christus: *amate Deum ex toto corde vestro:* quantæ obligationes? possumusne eas sine fervore implere, Christiani cum simus? mundo & nobis ipsis renun-
 48. tiare, Christum sequi, crucem nostram post ipsum bajulare, vias rectas ambulare, continuam nobis vim inferre, oculum nostrum eruere, si is nobis offensionis est causa, id est, ab hominibus nobis charissimis & utilissimis nos separare, inimicos nostros diligere, injurias crudelissimas condõare, Deo omnia posthabere, & citius omnia bona, honorem, & vitam amittere, quàm Deum graviter offendere, obstricti sumus. Hæc omnia officia ad eò Christianum obligant, ut ijs eximi neutiquam possit. An ijs satisfacere sine fervore, & quidem sine magno fervore possumus? & qua ratione fervor iste cū tanta convenire potest ignavia, quanta est mea?

Erubescere de tua socordia in cultu divino, memor Majestatis Domini, cui servis, & obligationum, quas tibi injunxit ad fervorem tuum excitandum.

Spiti-

Spiritu ferventes, Domino Servientes, September.

Rom. 12. 11

Solus Deus in comparatione vilis. *Sal-*
vian.

DIES II.

De Fide.

I.

Sine Fide nulla habetur virtus; cum fide
habentur omnes. Hæc est earum o-
rigo. Hæc earum est fundamentum, &
vniversale ad eas exercendas Instrumen-
tum. Istæ cum illa nascuntur, & emo-
riuntur, crescunt, & decrescunt. Fides
in humilitate nos continet, dum nos do-
cet, quid Deus sit, & quid nos simus. Hæc
spem nostram animat magnitudine bono-
rum æternorum, quæ nobis proponit.
Hæc charitatem nostram inflammat, cum
Dei perfectiones, & beneficia nobis ob o-
culos ponit, unaque ostendit, quantopere
ei propterea devincti simus. Hæc fervo-
rem nostrum excitat, dum nobis propo-
nit Deum, cui servimus, & ingentium
certitudinem præmiorum, quæ nobis pol-
licetur; hæc patientiam nostram roborat,
dum